



MOTERŲ DIRVA

Gruodžio (Dec.), 1957

Nr. 12

A.L.R.K. MOTERŲ SAJUNGOS
ORGANAS

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

MOTERŲ DIRVA

WOMEN'S FIELD

GRUODŽIO (DEC.), 1957

VOL., 41, No. 12

TURINYS — CONTENTS

Legenda Apie Lakštingalą	3
Paskutinės Kūčios Tėviškėje	4
Barbutės Kalėdos	7
Moterys Užsitarnauja Savotiškos Svarbos	9
Svarbus Pranešimas	11, 12
Su Sąjungietėmis	13
Let Your entire home say Merry Christmas	16
Plain and Fancy	17
Address before the World Union of Catholic Women's Organization	
<i>Genevieve Watkins Kaneb</i>	19
Three Gifts — <i>Antonia M. Wackel</i>	22

REDAKTORĖ: DALE MURRAY

BENDRADARBĖS (FEATURES):

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N.J.; Irene Kazanauskas, Chicago, Ill.; K. Keblinskienė, Brockton, Mass.; Vicky Leone, Chicago, Ill.; Antonia M. Wackel, Worcester, Mass.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose reikaluose rašykite redaktorei:

MRS. DALE MURRAY

205 Luelde St.

South Bend 14, Ind.

Address all correspondence as shown above.

Published monthly by A. L. R. C. Women's Alliance,
4545 West 63rd St., Chicago 29, Ill. Subscription yearly
U. S. — \$2.00. Foreign — \$2.50. Single copy — \$.15.
"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."

MOTERŲ SAJUNGOS

DIREKTORĖS

1956-57 M.

CONNECTICUT

Charlotte Serwo
1064 Boulevard
W. Hartford 7, Conn.

ILLINOIS

Marijona Paukštienė
4428 S. California Ave.
Chicago 32, Ill.

MARYLAND

MASS., MAINE ir N. H.

Marcelė Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester 5, Mass.

MICHIGAN

Stephanie Kryger
1576 Quarry Ave.
Grand Rapids 4, Mich.

NEW YORK ir NEW JERSEY

Anelė Balbatienė
970 W. Grond St.
Elizabeth, N. J.

OHIO

Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA

Julė Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Elzbieta Paurazienė

17403 Quincy Ave.
Detroit 21, Mich.

Anna Glavickas

243 Millbury St.
Worcester 4, Mass.

*Linksmų Švenčių ir
tikro džiaugsmo linkiu
gerbiamajai Dvasiškijai
ir mūsų organizacijos
brangioms narėms. Ma-
lonusis Betliejaus Vaike-
lis teatlygina Jums už
praėjusių metų uolumą
ir pasidarbavimą mūsų
organizacijai ir mūsų or-
ganui, Moterų Dirvai.*

Redaktorė



LEGENDA APIE LAKŠTINGALĄ

Švenčiausioji Panelė Marija užmigdydama Kūdikelį Jėzų giedodavo gražias giesmeles apie dangaus angelėlius. Ji mokėjo taip jautriai giedoti savo švelniai skambančiu, kaip dangiškosios arfos balseliu, kad bematant Kūdikelio akytės užsimerkdavo, ir jis pasinerdavo į saldų miegutį.

Tik tą nelaimingą dieną kai Erodo kareiviai užmušė nekaltus berne-
lius, Kūdikelis Jėzus buvo labai nesmagus: Jis verkė ir verkė, nors Marija giedojo kaskart vis gražesnę giesmelę, vis skambesnę melodiją.

Marijos namelio pastogėj turėjo maža lakštutė susisukusi lizdelį. Ji atidžiai klausiusi šių meilės giesmelių nutūpė ant Marijos peties, ir iš visų jėgų čiulbėjo taip saldžiai, taip skardžiai, kad Kūdikelis ėmė ir užmigo. Tada lakštutė nustojo čiulbėti, priglaudė savo snapelį prie Marijos nekalto veidelio, norėdama jį pabučiuoti. Šv. Panelė meilingai paglostė paukštytę ir tyliai jai pasakė: "Mieloji paukštyte, nuo šiol tu giedosi visas mano giesmeles. Tavo balsas bus saldžiausias ir skardžiausias už visų paukščių balsus".

Kiekvieną vakarą kai saulutė nusileidžia, o motinos migdo mažus vai-
kelius, lakštingalos sidabrinis balsas aidi po laukus ir miškus. Ji gieda meilės giesmę. Upeliai nutyla linksmai čiurlenę, medžių lapai nustoja šla-
mėje, gėlės maloniau kvepia, miškas, paukščiai ir gyvuliai — visi klausos ir gėrisi žavinga lakštutės giesmele, kuria ji užmigdė Kūdikelį Jėzų. **E. K.**

PASKUTINĒS KŪČIOS TĒVIŠKĒJE

Gavome malonų kaimyną. Savo tautietį, naująjį emigrantą. Pamēgom mudu su vyru, bet dar labiau pamēgo jį vaikai. Jis moka papasakot daug gražių pasakėlių, padainuoja vaikiškų dainelių, tik vengia kalbėti apie savo gimines, savo praeitį. Viši vadinam jį ponas Juozas, o pavardės niekas jo neklausia.

Po darbo valandų jis ateina į mūsu daržą ir vienai vienas iš ryto iki sutemsta. Vadinam jį keistuoliu, svajotoju, bet jis už tai nepyksta. Sunkiai atspėjamas jo amžius. Plaukai gerokai žili, bet veidas jaunuolio, vos peršokusio 30 metų. Ir šio sekmadienio popietę randu jį vieną berymantį darže.

— Džiaugiuosi, kad Jūs mēgs-tat mūsų daržą — pradedu pokalbį.

— Tik sakykit, kodėl jūs toks vienišas, nevažiuojat į parengimus, vengiat žmonių?

— Ar tikrai, ponai, norėtum žinoti kodėl?

— Aš labai esu smalsi svetimoms paslaptims, žinoma įskaitant ir Jūsų.

— Prašau sėsti, ir jei turėsit kantrybės išklaudyti iki galo, papasakosiu:

— Gimiau vidutinių ūkininkų šeimoje. Mes buvom trys vaikai: du broliai ir jauniausia sesuo. Tėvų darbštumo dėka, vyresnysis brolis baigė kunigų seminariją ir kaimyninėj parapijoj vikaravo. Mūsų kraštą nusiaubus komunistams aš buvau paskutinio kurso teisių fakulteto studentas. Visame krašte prasidėjo suėmimai. Buvo perspėtas kun. brolis, kad sekančią naktį jį suims. Jis dingo. Gautomis žiniomis dėjo pastangas pereiti į Vokietiją.

Namuose NKDW padarė didelę kratą, jieškodami pavojingiausio liaudies priešo — kunigo. Neradę suareštavo seserį ir tėvą. Tėvas buvo kelyje tiek sumuštas, kad nedavežus iki kalėjimo mirė. Suimtos sesers likimo nesužinojom.

Vieną vakarą skubiai buvau įspėtas, kad manęs universitete jieškojo. Nieko nepasakęs mano kambario šeimininkei — dingau.

Ir ką reikėjo daryti. Įsijungiau į tokių pat benamių eiles. Vienur kitur išardėm kaime sušauktus komunistiškus mitingus. Retkarčiais peršaudavom NKDW, bevažiuojančių daryti kratas, automobilių ratas. Žmonių aukų vengėme.

Dėjau pastangas pasiekti namus. Radau tik vieną motiną. Ji persigando mane pamačiusi. Pasakojo, kad brolio ir manęs jieško.

Sutarę slaptą vietą susitikinėjimui, aš vėl dingau. Taip su mama apie tris savaites, nors trumpam susitikdavau. Ji atnešdavo man maisto, šiltesnių drabužių pakeitimui. Namuose jau vengiau lankytis. Nelemtam supuolimui, rado užmuštą apskrities enkavedistą. Sakko, kad pats nusižudė, bet motina pasakojo, einą kalbos, būk mano su draugais darbas.

Ji tuo netikėjo, nes kaip tik tą vakarą buvau su ja susitikęs ir turėjau progos ilgiau pasikalbėti.

Jau čia pat buvo šv. Kalėdos. Visą savaitę išlaukiau mamos, bet ji nepasirodė. Gavau žinių, kad ją kasdien smarkiai tardo.

Kūčios. Laukiau. Motina neatėjo. Daug ką pradėjau daleisti. Vaizduotę kuteno tėvų namuose praleistos Kūčios. Pradėjau išmėtinėti sau, kad esu egoistas. Brangin-

damas savo kailį, Kūčių vakarą palieku vienišą savo motiną.

Kokia tai jėga traukė į namus. Snigo. Mano pėdsakus užsnigs. Nors kelias valandas galėsiu pabuvoti su mama.

Prislinkęs, kaip didžiausias piktadaris, prie savo gričios, pabarškinau į langą.

Jokio balso.

Stipriau — nieks neatsako. Ar gi ji būtų taip kietai įmigusi.

Prislinkau prie durų. Jos praviros. Kas galėtų būti? Ištraukęs iš kišenius brauninką pasiruošiau, jei būčiau iš pasalų užpultas, gintis. Prieangy tamsu. Atsargiai atidariau duris į gričių. Kažkas vidury aslos palubėję kabo.

Dieve, tai mano motina....

Ji pakarta....

Greitai nupiaunu virvę, paėmęs paguldau į lovą. Deja, lavonas šaltas.

Kaip ilgai išbuvau beklūpis prie mano nukankintos motinos — nežinau. Užmiršau visas atsargumo priemones. Užmiršau, kur aš esu ir kas aš esu.

Kai grįžo sąmonė, apžiūrėjau lavoną: padai apdeginti. Viena ausis nupiauta; rankų kaulai išsukti.

„Tu mirei dėl manęs, mama! Tu pasirinkai geriau kentėti, negu pasakyti, kur yra tavo sūnus.“

Kerštas, kerštas tiems, kurie nukankino tave, nužudė mano tėvą.

Tu niekad nemokinei mūsų už blogą blogiu mokėti. Ši tavo kančia viršija bet kokį blogį.

Sudiev, mama, daugiau neaplan-kysi manęs, bet ir aš vargu į šiuos namus grįšiu“.

Išbėgau iš savo tėvų namų Kūčių naktį. Bėgau kelis kilometrus

į sekantį miestelį, kuriame buvo mūsų valsčius. Valsčiaus enkavedistai buvo apsigyvenę mano kunigo brolio gyventam, netoli bažnyčios, jaukiam namely. Dažnai buvdamas pas kunigą brolių žinojau visus įėjimus ir užraktų paslaptis. Patikrinau brauninką ir vienu šuoliu buvau kambary, kur du žudikai jau visai girti, traukė dainuškas. Su jais buvo dvi miestelio patvirkę moterys.

„Kerštas“ sušukau.

Du taiklūs šūviai ir niekšai nespėjo aiktelti, nuvirto.

Su jų meiluzėmis neturėjau daug vargo. Prie miegamojo buvo mažutė be langų kamaraitė. Į tą kamaraitę jas uždariau. Užsklendęs gerai duris įgrasinau, jei išgirsiu bet kokį garsą, jų likimas bus kaip tų dviejų niekšų.

Ant stalo ir stalčiuose rastus dokumentus, bylas sukišau į pečių ir padegiau. Tarp deginamų popierių radau mano šeimos fotografiją, kurią nusifotografavom brolio primicijos proga. Tą įsikišau į švarko kišenį. Ją, kaip didžiausią šeimos brangenybę išsaugojau per visas audras. Gulinėčiu ant stalo skustuviu nupioviau telefono laidą. Iš tų niekšų kišenių paėmiau po brauninką ir išėjau.

Bet retai žmogus jautiesi taip patenkintas ir ramus, kaip tą sykį, kada atkeršinau už savo tėvus.

Perėjau skersai plentą. Įėjau į šventorių. Priešais pamačiau senelį kleboną grįžtantį iš ratarų.

Kažkas mane viduje supurtė.

„Sūnau, kur tavo paltas ir kepturė? Juk matai, kad šala ir sniegti — susirgsi“.

Nieko jam neatsakiau. Tik dar labiau suspaudžiau rankoje brau-

ninką ir pasileidau bėgti. Ką jis tada apie mane pagalvojo?

Atsiminiau, kad mano paltas liko prie nukankintos motinos.

Kur eiti? Gerai, kad snigo, gerai, kad slėpė mano pėdsakus.

Aplenkęs miestelį, per daržus, pribėgau prie aplūžusios trobelės, kurioje gyveno visų vadinama teta Marijona. Jos visas turtas buvo ta lūšna ir ožka. Pasibeldžiau taip atrodė visa trobelė subyrės.

Kai senutė pravėrė duris, sprukau į vidų.

“Užrakink. Aš juos užmušiau, jie nukankino mano motiną”.

Daugiau nieko neatsimenu. Tik savaitei praėjus atgavau sąmonę po baisaus nervų sukrėtimo ir aukštos temperatūros. Kaip senutė mane išsaugojo — gal nutylėsiu. Daug rūpesčio ir baimės jai sudariau.

Tik gerokai prašvitus įsidrąsinę iš kamaraitės išlindo tos dvi mergšės. Tuoju pranešė milicijai ir perdėtai papasakojo visą istoriją. Sukruto manęs įieškoti.

Per miestelį perėjo gandas, kad ryto autobusu aš išvažiavau Kau-
no link. Būk autobuso šoferis irgi patvirtinęs, kad panašus į mane vyras miestelyje įsėdęs, buvęs labai nervuotas ir nedavažiavus Kauno išlipęs ir tiesiog bėgte nubėgęs. Gal paleidę tuos gandus žmonės norėjo toje apylinkėj išvengti didelių krūtų. Gal tik dėl to aš galėjau lūšnelėje pasveikti.

Mano senutė niekur neišėjo ir niekas jos nelankė.

Kai aš visiškai sustiprėjau, pradėjau rūpintis ką toliau reikės daryti. Tai išgirdusi teta Marijona įkalbėjo mane kuo ilgiau palikti pas ją.

Matydama, kad galiu nepaklau-

syti, vieną dieną palikusi mane užrakinėjo duris, neva nuo šalčio užkamšė langus ir išėjo. Grįžo tik vėlai vakare. Dideliam mano nustebimui parnešė dokumentus svetima pavarde. Sekantį ankstybą rytą pravažiuojančios rogės turėjo mane paimti ir nuvežti už keliolikos kilometrų į didelę stotį. Įdėjo kepalėlį duonos ir bryzgelių lašinių.

Apie pietus jau mes buvom stotyje. Mano išvaizda buvo nepavydėtina. Barzda apžėlęs darbininkas, virvagaliu persijuosęs kailinius, maisto maišelis ant pečių. Net labai artimas žmogus nebūtų manęs atpažinęs.

Pirmuoju atėjusiu traukiniu išvažiavau į Vilnių. Darbą gavau darbininku malkų sandėlyje. Gyvenamą vietą keičiau, kaip tik galėjau dažniau. Sunkus darbas, prastas maistas, čiulpė jau ir taip po visų pergyvenimų išsekusias jėgas.

Taip bedirbant svetima pavarde užklupo pavasaris ir vokiečių rusų karas.

Įsijungiau į sukilėlių eiles.

Praūžus visoms audroms, nutariau sutvarkyti savo dokumentus teisinga pavarde.

Vieną popietę traukiniu važiuojant namo į valsčių atsiimti tikrąją pavarde dokumentų, vokiečių žandarai sustabdė traukinį. Visus nevedusius vyrus suėmė ir išvežė į Vokietiją. Tame skaičiuje ir mane.

Nuo čia prasidėjo naujas mano gyvenimo ir kančių lapas, kurį papasakosiu kitą kartą.

Kadangi savo tapatybei kitokių įrodymų neturėjau ir neturiu, tad su svetima pavarde išemigravau ir šiandien tebegyvenu.

Taip pabaigė liūdną pasakojimą mūsų tylusis kaimynas. M. A d a

BARBUTĖS KALĖDOS

Kalėdos. Kiek daug su šventėmis surišta rūpesčių. Reik išsirinkti naują suknelę. Bet šiemet nepirkiau už 50 dol. Turi būti brangesnė. Ar aš galiu apsileisti Baltrienei? Kuo ji už mane geresnė? Kas, kad ji giriasi vyro dideliu uždarbiu. O kas skaito mano vyro pinigus? Gal jis daugiau uždirba už Baltrę.

Na, o kur dar skrybėlaitė, nauji batukai... Be to turiu kviesti šunų specialistą gražiai išprausti ir sušukuoti mano šunelius. Jiems turiu įtaisyti naujas paduškelės. Vargšams, nuo pereitų Kalėdų naujų nesusipirkusi.

Tiesa... Dar nemokėta už "Moterų Dirvą", o metai jau baigiasi.

Et, šituos pora dolerių galėčiau nesumokėti, užtai iš kuopos neišmes.

Daug reikia pinigų. Tik, kaip prie vyro ir jo piniginės prieiti?

Keletą dolerių sutaupiau iš pietų pinigų, kuriuos gaunu iš vyro pragyvenimui. Kada vyrą nuvylioju į restoraną pietauti, ten jis sumoka. O proga vis randu išsisukinėti, kad neturėčiau laiko namuose pietus gaminti. Restorane pietauti jis labai nemėgsta.

Padarysiu jam malonumą. Šiandien išvirsiu jo mėgiamus pietus: lietuviškus barštelius; avienos kepsnį ir užšaldytas avietes.

Į darbą Barbute. — O paskui...

— Labas, mieloji. Čia pas tave kažkas skaniai kvepia?

— Laukiu, laikiu tavęs su pietumis, Jokubai, tu taip ilgai nepareini.

— O, ir stalas padengtas, atrodo pietausime namuose. Gražu, Barbute, seniai namuose bepietavom. Ar nebus išsibaigusios visos tavo

kaiminkų, jų vaikų, ir mylimų šunelių visokios sukaktuvės, kad turėjai laiko pietus išvirti?

— Sėsk, Jokubai, ir daug nekalbėk. Štai tavo mėgiami baršteliai.

— Ū-ū, Barbut, kaip pas mamą anais senais laikais.

— Kepsnis, tu jug mėgsti ir avietėlių desertui.

— Na, šiandien persivalgysiu, mieloji.

— Dabar pavalgę valandėlę pasikalbėsime.

— Taip, Barbut, ar ne apie ateinančių Kalėdų šventes?

— Jokubai, tu visada iš anksto man pinigus duodavai. Aš tikiuosi ir šiemet taip bus. Pavyzdžiui šiandien.

— Aš mieloji taip patvarkiau, kad Kūčios tau rūpesčių daug nesudarys. Kūčias mes valgysime mano brolio šeimoje. O šv. Kalėdų dieną jo šeima pietaus pas mus.

— Ką... ką... Jokubai?..

— Nenualpk, Barbut, nes ant tavo naujos šukuosenos visą viedrą šalto vandens išpilsiu.

— Tai darbininkų šeimai aš turėsiu ruošti pietus? Išdėti sidabrą ant stalo? Į ką bus panašus mūsų kilimas, kai jų vaikai jį patryps? O tavo brolienė taip ir bado mane špilkomis: "Girdi, geriau laikytum keletą vištų ar paršiuką, tai bent naudos būtų ir darbo mažiau, negu tie susivėlę šunyčiai".

— Viskam turi būti riba, ypač tavo šuneliams. Jeigu tu tais kudliais pradedi daugiau rūpintis, negu savo vyrui, yra per daug ir žmonės mato.

Mano brolio šeima pietus pavalgys ir be tavo sidabro. Jie džiaugsis

ne tavo sidabru, bet tuo kas bus ant stalo padėta. Jie daug vargo matė ir mato. Didelei šeimai su kiekvienu kąsniu reikia skaitytis.

Kad mano brolis darbininkas, man visai negėda prie vieno stalo sėsti. Neužmiršk, kad ir mudu tokeis buvome. Kad vaikai patryps kilimą, pakrykštaus mano namuose, pajusiu šventišką nuotaiką — atjaunėsiu. Barbut, ši kapų tylą mane slegia.

Štai tau, mieloji, 30 dol. Kalėdų pietums ir 30 dol. tavo šventpinigiai.

— Ką... 30... dol-le-rių man? Ne užteks padoriai sukniai nusipirkti... O, kur mano šuneliams?...

— Šunims šventpinigių neduodu. Jiems bus ir taip puikios Kalėdos: gaus viso kalakuto kaulus sugrausti. Tau sumą irgi nukirpau. Manau naudingiau padariau perduo damas pinigų Balfui, kad pasiųstų du siuntiniu į Sibirą ir du į Lietuvą gausioms šeimoms sušelpiti. Tu skudurų turi net perdaug.

— Geriau aš būčiau tuos skudurų paaukojus, o tu man Jokubai būtum davęs pinigų.

— Šį klausimą daugiau nekelk. Sunkiai uždirbtus pinigų, sugebėjime sunaudoti geriems tikslams.

O po šių skanių pietų, mieloji, jeigu teks eiti į restoraną dėl tavo kaltės, tu iš gaunamų pietums pinigų mokėsi. Sudiev, Barbut, reik skubėti į posėdį.

— Kas tam vyrui pasidarė? Kai tik pradėjo lakstyti po visokius lietuviškus posėdžius tuoj įsakė: "Ne vadink Jack, o Jokubu, girdi aš tuo vardu krikštytas, aš tuo vardu ir mirsiu".

Visokie kongresai, šventės jam
(*tęsinys pusl. 9*)

Trys gintarai

*Ant stalelio trys paveikslai:
Dviejų sūnų ir duktės.
Ko taip ilgu, ko taip liūdna,
Kada skausmas nubyrės?*

*Tebežydi baltos gėlės,
O dukrelės nebėra.
Tebežydi gvaizdikėliai,
Ir sūnelių nebėra.*

*Vainiklapiai gėlių byra —
Mamai ašaros byrės.
Mamos maldos dangun kyla,
Kas jos skausmą suturės?*

*Pirmas sūnus kariuomenėj,
Dukrelė juoduos šyduos...
Nubyrėjo sidabrėlis,
Kas gi, kas gi mane guos?*

*Algirduko, nēr Dalytės,
Nei Kęstučio nei dainos...
Kas rankutėje košytės
Jums išvirs, kad nēr mamos?*

*Savo dalioj aš išvydau
Tris puikius gintarėlius.
Ir dabar sau širdį gyda
Prisiminus tuos laikus.*

*Kai mažyčius jus lovelėj
Čiūčia... liūlia... sūpavau,
Kai duonutę juodą valgėt
Tėviškėlėj, jus matau.*

*Ten jau viskas išardyta,
Vaikystėlė toli liko.
Kur mažučių jūs lakstyta
Man širdelės skausmas tyko.*
1957. IX. 9 d.

Barbora Švedaitė

MOTERYS UŽSITARNAUJA SAVOTIŠKOS SVARBOS

Egiptiečiai turi priežodį, kuris sako, kad yra trys dalykai, kuriuos būtų sunku paslėpti.... meilę.... dūmus.... ir vyrą sėdintį ant kupranugario. Prie to galima pridėti dar vieną neužslepiamą tikrovę, tai yra vis didėjančią moteries svarbą mūsų krašte, mūsų industrijoje ir mūsų ekonomijoje.

Jų svarbą galima reziumuoti vienu sakiniu: Šiame laikotarpyje, Amerikoje moterys savo rankose laiko galios balansą. Kodėl? Pirma, kad Amerikoje moterų skaičius perviršija vyrų skaičių. Statistika rodo, kad moterų Amerikoje yra 2 ir pusė milijonai daugiau negu vyrų.

Neseniai vienas laikraštis pranešė, kad garsusis New York Stock Exchange padaręs akcionierių studiją patyrė, kad moterys valdo 52 nuošimčius dabartinio investuoto turto. Prieš keturius metus jos valdė mažiau nei 50 nuošimčių.

Nors šios įstaigos kontrolė tebėra vyrų rankose, akcionierių susirinkimuose moterų balsavimo teisės ryškiai pasireiškia.

Moterų svarbą reiškiasi ir tuo, kad jos sudaro trečdalį uždarbiaujančių žmonių. Amerikos Darbo Departamento apskaičiavimu, jų uždarbis siekia net \$50 bilijonų dolerių kasmet.

(tęsinys iš pusl. 8)

svarbiau nei aš. Ar nebus ta brolienė per daug lietuviybės jam į žilą galvą pripūtusi. Kad ir dabar nei už 50 dol. suknelės, nei šuneliams naujų paduškėlių... Ką darysiu?

Tai tau ir Kalėdos, Barbute...

M a m a A d a

Praeityje ir dabartyje

Šiais laikais moterys yra išmokusios naudotis bankų priemonėmis; jos nebeslepia pinigų cukraus dubinėlyje, po lovos čiužiniu, ar panašiai.

Prieš šimtą metų moters vardas nesirodė nei bankų sąskaitose. Šiandien, 55 nuošimtis taupymo sąskaitų priklauso moterims.

Moterys taipgi valdo 40 nuošimtį nekilnojamo turto; jos yra paveldėtojos 68 nuošimčių įvairių palikimų.

Laiką keičiasi. Penkiasdešimt metų tam atgal moterys rėdėsi pagal savo amžių. Ištekęsios moterys, nors ir jaunos, nemėgino mėgdžioti jaunesniųjų madas. Našlės dėvėjo žėlavą net nosinėls ir rašomoji popera buvo apvedžiota juodais rėmeliais.

Seniau kosmetika buvo nežymiai vartojama. Namuose dažniausiai radosi malkomis arba anglimi kurenamas pečius ir medinė ledaunė. Pusę dienos reikėdavo pašvesti vien valgių gaminimui. Šiandien, dėka moderniškiesiems įrengimams, tas darbas yra atliekamas per vieną valandą ir pusę.

Pramogai moterys galėjo skambinti fortepijoną, skaityti kultūringas knygas, megsti arba siuvinėti.

Jei būtinai prisieidavo uždarbiauti, tai beveik be išimties moterys tą darbą atlikdavo raštinėse.

Šiandien moterys vairuoja automobilius, dėvi vėliausios mados drabužius, atrodo daug jaunesnės ir reiškiasi organizacijose ir politikoje.

Moterys taipgi pragyvena vy-

rus. Šiandien moteris gali tikėtis sulaukti 71.8 metų — vyras, 65.9 metų; likusi našlė, gali praleisti maždaug apie 8 metus vienatvėje.

Tad, žvilgtelėkim į šių dienų amerikietę: pasiturinti moteris nori pripažinimo ne tik už piniginę vertę, bet ir už gabumus. Ji jaučiasi, kad jos nuomonė industrijoje gali būti vertinga. Žodis "biudžetas" jai labai nepatinkamas. Ji lojaliai kovoja už įgytąsias teises ir ypatingai reiškiasi labdarybėje.

Šių dienų moteriai rūpi ne vien tik namų ruošia ir vaikų auklėjimas, (kuriam teikiama pirmaeilinė svar-

ba), bet ir valdžios bereikalingas pinigų eikvojimas, uždėti mokesčiai, komunizmas ir eilė kitų interesų. Kiekvienuose metuose didesnis skaičius moterų dalyvauja ir žymiai reiškiasi politikos dirvoje.

Šių dienų moteris nesnaudžia. Nors daug laiko pašvenčia savo šeimai, ji vis atranda šiek-tiek laiko pašvęsti labdariniams darbams ir geriems tikslams, neaplenkiant nei savęs. Nors kaikurie vyrai rūstauja prieš moterų lygias teises, tačiau istorija parodo, kad jų dalyvavimas įvairiose srityse yra davęs pagirtinų reformų bei pagerinimų. D. M.

ŽINUTĖS

* Moterų Sąjungos 29 kuopos (Brooklyn, New York) metinė šventė atsiduvo spalio 27. Kun. A. Račkauskas, dvasios vadas, aukojo mišias už mirusias nares. Po bendros komunikacijos ir mišių buvo pusryčiai. Šventės proga žodį tarė: M. GALDIKIENĖ, G. KATILIENĖ, M. KIVYTIENĖ, O. KUBILIENĖ, PEREBEŽIENĖ; E. SANDAVIČIŪTĖ padėklamavo eilėraščių Kristaus Valdovo šventės proga. Susingus pirm. O. Dobrovolskienei, programėlę pravedė vicepirm. A. MOCKELIŪNIENĖ.

* * *

* Lietuvos moterų lapkričio mėn. dalyvavo metinėje tarptautinėje moterų parodoje New York mieste. Šioje parodoje turėjo du skyrius. Viename buvo išstatyti dail. A. MERKER-VITKAUSKAITĖS paveikslai, vaizduoją Lietuvos kryžius. Ten pat pastatytos ir senoviškos lietuviškos staklės, kuriomis audžia p. RASTENIENĖ spalvotus raštus. Šis audimas susilaukia didžiausią publikos dėmesį. Kitame skyriuje buvo sudėti lietuviški rankdarbiai ir valgiai pardavimui.

*

* Naujas Tėvų Jezuitų Jaunimo Centras Chicagoje buvo atidarytas spalio 6 d. Kun. J. Borevičius, S. J. tarė įvedamąjį žodį. Į garbės prezidiumą pakvietė kultūrinių ir politinių organizacijų atstovus. Lietuvos konsulas dr. P. Daužvardis pareiškė, kad Jaunimo Centras turėtų būti lietuvių vadų mokykla, kuri rūpintųsi lietuvių tautinės dvasios išlaikymu ir Lietuvos laisvės atgavimu. Kun. Br. Markaitis, S. J. kalbėdamas Lietuvių Jezuitų provinciole vardu pasakė, kad jezuitai bus patenkinti, jei Jaunimo Centre išaugs bent vienas Valančiaus, Maironio, Basanavičiaus ar Putvio lygio žmogus.

Sveikiname Tėvus Jezuitus šia proga. Tikimės, kad jų priežiūroje jaunimas garbingai veiks Dievo ir Tautos gerovei.

* * *

MŪSŲ ORGANIZACIJA

Svarbus pranešimas

Kada atsilanko State Examiners tai yra svarbu jiems priduoti visas išmokėjamų kvitas (vouchers) nežiūriant kas, kiek ir kam yra išmokėti. Kada Centro Iždininkė pasiunčia kvitą (voucher) kartu su čekiu, kuopos raštininkės užduotis yra prižiūrėti, kad būtų ant kvitos pasirašyta kas priima čekį, ir tą kvitą (voucher) privalo tojaus prisiųsti atgal Centro Raštininkei. Tuomi ji žino, kad išmokėjimas yra priimtas ir dalykas baigtas.

Šiuomi pranešu, kad iki šiol šios kvitos nėra sugrąžintos. Kodėl? Prašau tojaus sugrąžinti, kad nuo sausio 1, 1958, nereikėtų naujai Centro Raštininkei jų jieskoti.

Kp. 49 Kvit. nr. 1314. Leokadija Vyšniauskienė už pašelpą
 „ 29 „ „ 1333. Augusta Ragelis — žmonos sugrąžinta duoklė;
 „ 8 „ „ 1364. Laurinas Kazanowski (Bagdonienės pomirtinė);
 „ 8 „ „ 1376. Ona Walterienė, pašalpa;
 „ 19 „ „ 35. Frank Palonis (Žmonos pomirtinė);
 „ 35 „ „ 95. Genovaitė Stančaitienė, pašalpa;
 „ 43 „ „ 147. Karolina Poderinė, pašalpa;
 „ 54 „ „ 175. Helen Rauby (Dalis motinos pomirtinės);
 „ 54 „ „ 176. Marie Blake (dalis motinos pomirtinės);
 „ 54 „ „ 179. John Stankus (dalis motinos pomirtinės);
 „ 54 „ „ 180. Bernard Stankus (dalis motinos pomirtinės);
 „ 56 „ „ 181. Frances Andruskevičienė, pašalpa;
 „ 23 „ „ 221. Petronė Pakutinskienė (Onos Butkienės Duoklė);
 „ 55 „ „ 247. Sophia Sakalas, pašalpa;
 „ 5 „ „ 302. Magdalena Krapavičkienė, pašalpa;
 „ 40 „ „ 372. Annie Cherry, Motinos Stankienės pomirtinė;
 „ 17 „ „ 379. Kotrina Žalneraitienė, pašalpa;
 „ 34 „ „ 383. Antanina Potskevičienė, pašalpa;
 „ 17 „ „ 401. Kotrina Zalneraitienė, pašalpa;
 „ — „ „ 404. A.L.R.C. Federacijos mokestis 1956-1957;
 „ 31 „ „ 421. Anna Blius, pašalpa;
 „ 56 „ „ 423. Uršulė Šimkus, pašalpa;
 „ 40 „ „ 442. Agnes Astraučkienė, pašalpa;
 „ 17 „ „ 465. Teresė Sakudolskienė, pašalpa;
 „ 21 „ „ 470. Joanna Alkimavicienė, pašalpa;
 „ 65 „ „ 476. Veronica Malinauskienė, pašalpa;
 „ 64 „ „ 477. Mary Wensburg, motinos pomirtinė;
 „ 55 „ „ 478. Cecelia Brenza, Sesers pomirtinė;
 „ 8 „ „ 505. Anastazia Streimikiutė (motinos pomirtinė);
 „ 8 „ „ 506. Anastazia Streimikiutė (motinos mokestis);
 „ — „ „ 514. Draugas Publ. Co.;

„ — „ „	515. Draugas Publ. Co.;
„ — „ „	519. Helen Gudauskas (Rašt. ir Išd. Atskaitos);
„ — „ „	525. Mary Druktenis (Iždo globėjos alga);
„ 9 „ „	537. Joseph Malinowski (Motinos pomirtinė);
„ 69 „ „	541. Monica Vieraitis, pašelpa;
„ — „ „	547. Draugas Publ. Co.;
„ — „ „	549. Draugas Publ. Co.;
„ — „ „	550. Draugas Publ. Co.

Nuoširdžiai prašau kuopų raštininkų ir pavienių narių peržiūrėti ar randasi pas Jus nesugrąžintų kvitų (vouchers).

Chapter secretaries, please check this list and see if your chapter's number is listed, then check and return the vouchers that were mailed to you with checks made for payment. Thank you.

Marijona Vaičiūnienė,
Centro raštininkė

Svarbūs pranešimai kuopų raštininkėms

1) Siunčiant į Centro Raštinę ligonių blankas prašau atkreipti dėmesį ir žiūrėti, kad būtų atsakyta kiekvienas klausimas, ypatingai ant num. 3 blankos. Čia randasi klausimas gydytojo **Nuo kokios dienos** jisai pradėjo ligonę gydyti ir iki tai paskutiniai dienai kada ligonė jį matė. Dauguma kuopų ligonių ir kuopų Valdybos neatkreipia dėmesį į tą klausimą. Taipogi kuopos raštininkė turi tuojau padaryti pranešimą į Centro Raštinę, kada ligonė pasidavė po gydytojo priežiūra.

2) Kuopos, kurios randasi skolingos už mokesčių knygytes ir finansų knygos lapus prašome tuojau atsilyginti už tai.

3) Nuoširdžiai prašau kuopų raštininkų surinkti visus mokesčius už 1957 metus, kada po sausio 1, 1958 Nauja Centro Raštininkė galėtų pradėti savo darbą su sausio 1, 1958, nes jau iki šiol visos žinote, kad aš atsisakiau iš tų pareigų. Visais reikalais iki tai dienai kreipkitės prie manęs.

4) Svarbu žinoti kiekvienai Moterų Sąjungos narei, kad pagal mūsų įstatus narė neužsimokėjusi už tris mėnesius (90 dienų) lieka automatiškai išbraukta. Aš apie tai labai norėjau, kad būtų atstovėm išaiškinta, bet man nebuvo duota proga tai daryti. Narė neužsimokėjusi, ketvirtam mėnesiui susirgus arba mirus pagal įstatus negali gauti pašalpos nei pomirtinės. Žiūrėkite savo sausio 1954 Moterų Dirvoje ir atydziai perskaitykite įstatų punktus 24-25.

5) Tuojau po savo metinių susirinkimų prisiųskite kuopos raštininkės vardą, pavardę ir antrašą pilnai ir padėkite savo pašto zonos numerį, nes svarbu bus patalpinti kuopų Raštininkų antrašus Moterų Dirvoje.

6) Vis dar randasi tokių raštininkų, kurios laukia kol jau praėjo diena mokesčius siųsti arba priduoti ligonei blanką, neradus pas save tada su striokais rašo į raštinę "prisiųsk kaip gali greičiau, nes pas mane nesi-randa". Tuos dalykus reikia iš anksto pas save ant rankų turėt visuomet.

SU SĄJUNGIETĖMIS

CONNECTICUT

MANCHESTER

How we all love to look forward to our vacations, but, now after they have come and gone, it's so good to see the faces of our members again and to get down to real business.

A group of our members took a trip to Putnam, Conn., to spend the day in "retreat" — a day of recollection, prayer and visitation. So much was gained physically and spiritually. Young or old, we are all children of God and must turn to him for guidance.

A successful bingo was held October 19th, the proceeds of which were sent to Indian Missions in North Dakota.

The yearly conference was held in Manchester Nov. 3, 1957. The same officers were re-elected unanimously. A delicious turkey dinner with fixings was served on a table beautifully decorated for the occasion. The following hostesses served: Mrs. Anthony Zelinskas, Mrs. John Tierney, Mrs. Victor Zableskas, Mrs. Paul Pilkin and Mrs. Leo Brazauskas. Corsages were presented to all the ladies.

Our prayers were offered for the repose of the soul of one of our elder members, Mrs. Magdalena Romančauskienė, who died Oct. 22, 1957.

Helen Brazauskas

ILLINOIS

WESTVILLE

Lapkričio mėn. 70 kuopos susi-

rinkime kuopos pirm. Justa Karpiūtė išdavė labai gražų ir įdomų raportą apie įvykusį National Council of Catholic Women Peoria dioclezijos seimą, kuris buvo laikytas tame mieste. Iš mūsų kuopos ir parapijos važiavo šešios atstovės.

Taipgi Justa Karpiūtė ir Anna Slažas išdavė raportus apie National Council of Catholic Women apskričio susirinkimą, kuris atsibuvo Chanute Air Base, Rantoul, Ill. Trys sąjungietės dalyvavo šiame susirinkime.

Gruodžio mėn. susirinkimui narė Valeria Sungail paruoš Advento vainiką su keturiomis žvakėmis ir paaškins jo reikšmę.

Nutarta turėti "covered dish" — valgių ir Kalėdų pramogėlę sausio mėnesyje.

Diskutuota ir naujų narių prirašymas.

Kuopos narė Ona Vainauskienė išvyko į Phoenix, Arizona aplankyti savo dukteris ir ten išbus žiemos metu.

K o r e s p o n d e n t ė

D A B A R

Naujų Narių Vajus

AR JŪSŲ KUOPOS

NARĖS DARBUOJASI?

SPRINGFIELD
Užuojauta

56 kuopos narės reiškia gilia užuojautą šeimai, mirus mūsų narei A. A. Rožei Pranckevičienei. Klebonas S. O. Yunker atlaikė šv. Mišias šv. Vincento de Paulo bažnyčioje. Velionė buvo palaidota Kalvarijos kapinėse. Likusios narės taria amžiną atilsį!

Koresp. V. Shimkus

MICHIGAN
GRAND RAPIDS

Moteryų Sąjungos 42 kuopos narės rugp. 26 d. suruošė pobuvį seimo delegates pagerbti. Vakaras labai linksmas praėjo. Seimo raportą narės vienbalsiai priėmė ir juo buvo patenkintos. Mūsų kuopos darbščios rengėjos pavaišino atsilankiusias skaniais valgiais ir saldžiais gėrimais. Delegatės Marijona Medlin ir Stephanie Kryger dėkojo visoms nuoširdžiai ypatingai šeiminkėms Antaninai Vainavičienei, K. Dedinienei, M. Blaskis, Helen Bowens ir Onai Arčikauskienei. Širdingai ačiū visoms.

— — —
42 kuopos narės reiškia gilia užuojautą Raubų šeimai mirus jų mylimai dukrelei A. A. Saulutei.

Koresp. A. Birgelaitienė

**MASS., MAINE IR
NEW HAMPSHIRE APSK.**

Mass., Maine ir N. H., Apskričio suvažiavimas įvyko 3 lapkričio šv. Kazimiero parapijos salėj Brockton, Mass. Nežiūrint lietingo oro pribuvo 24 atstovės iš šių kuopų: 5 — Worcester, 15 — Brockton, 22 — Cambridge, 27 — Norwood, 69 —

Worcester, visos Mass., valstybės ir 58 — Nashua, N. H. val.

Svetingosios 15-tos kuopos pirmininkei K. Keblinskienei pasveikinus atstoves ir viešias pakvietė Marcelę Watkins, Apskričio pirminkę vesti suvažiavimą.

Atidarė suvažiavimą su malda parapijos klebonas gerb. prelatas Pranas Strakauskas. Gerbiamas prelatas dvejais atvėjais kalbėjo sąjungietėms — laike suvažiavimo ir prie vakarienės.

Trumpai supažindinęs klausytojus su parapijos bukle jam čion atsiėmus, nurodė ką parapija dabar yra atsiekus. O tie laimėjimai tikrai dideli. Tų puošnių pastatų, bažnyčios, mokyklos, klebonijos, išlyginimas milžiniškų skolų, nebūtų buvę galima atsiekti, kalbėjo prelatas, be nuoširdžios parapijiečių paramos ir duosnumo. Visuose darbuose, organizuotos moterys buvo pirmieji talkininkės. Savo nuoširdų raginimą moterims dėtis į Moterų Sąjungą užbaigė prasmingais žodžiais — 'organizuotos moterys — tai milžiniška jėga parapijos darbuotei.'

Raportus iš Seimo išdavė centro pirm. Julė Mack, vice pirm. Marcelė Watkins, Mass. val., direktorė U. T. Daukantienė ir Juzė Smith. Raportai šiltai priimti. Atstovės gyvai susidomėjo naujai įvestų Stipendijų Fondu ir pasižadėjo kuopose tą dalyką aptarti. Dėl einančio narių vajaus visos pasižadėjo dirbti kiek galės.

Neseniai grįžus iš Romos p. Marcelė Watkins atpasakojo savo įspūdžius, o S. Mantautienė perskaitė reportažą ir įspūdžius Genevaitės Kaneb, kuri buvo atstovė nuo Lietuvių Sekcijos Pasaulio Katalikių

Moterų Unijos Kongrese įvykusio Romoje.

Gausios nuotraukos paryškino kalbėtojų žodžius.

Kilo klausimas, ar nebūtų galima laikyti suvažiavimus paeiliui kuopose. Nurodyta, kad toki tvarka padarytų suvažiavimus įdomesnius, nes važiuojant vis į tas pačias kolonijas nėra patrauklu. Aptarus pasiūlymą suvažiavimas išreiškė pageidavimą, kad toki tvarka būtų įvesta, vienok palieką tai kiekvienos kuopos nuožiūrai.

Sekantiems metams Apskričio valdyba susideda iš pirm. p. Estella Sykes iš Norwood Mass., (buvusi pirm., Marcelė Watkins griežtai atsisakė kandidatuoti į vice pirm. p. S. Mantautienė iš Brockton, Mass., p. Marijona Puzarienė iš Worcester, Mass., išd., p. Teklė Mitchell iš Nashua N. H. Kitas suvažiavimas pakviestas į 27-tą kuopą Norwood, Mass.

Prelatas Strakauskas pakvietė atstoves užbaigus suvažiavimą susirinkti į bažnyčią pranešdamas, kad J. M. arkivyskupas Cushing suteikė atstovėms savo palaiminimą ir leido specialiai joms turėti šv. valandą.

Atstovės giliai įvertina ir yra dėkingos J. M. arkivyskupui Cushing ir prelatui Strakauskui už parodytą prielankumą.

Iš bažnyčios susirinko vėl į salę prie šaunios vakarienės. Kadangi vakarienė buvo vieša, suėjo apie pora šimtų žmonių. Pakviesta p. Marcelė Watkins vesti vakarą. Dar kiek atpasakojus savo kelionės Romon įspūdžius iššaukė visą eilę asmenų tarti žodį. Ponia U. Daukantiene trumpai kalbėjo apie mirštančias organizacijas apkaltindama narių protinį nerangumą ir apsileidi-

mą pareigose. Ragino draugijų valdybas ir narius pakeisti savo galvą ir taktiką; vieton žiūrėti ką organizacija gali išgauti iš nario pradėti galvoti ką organizacija gali duoti busiančiam nariui. Reikia pabrėžtinai nurodyti kokią naudą, materialę ar dvasinę, organizacija teikia savo nariams.

Publika šiltai sutiko ir pasveikino prelatą mamytę jau 90 metus einančią p. Agotą Strakauskienę, ilgametę sąjungietę ir kuopos garbės narę, kuri nežiūrint gilios senatvės dar gyvai domisi Moterų Sąjungos veikla.

Kelias dainas gražiai išpildė vietos artistai, tik nelaimei neteko sužinoti jų vardus. Kitas dalykas, kuris traukė dėmesį, tai keleta piešinių išstatytu gale salės. Tai sąjungiečių dukrelių Gražinos Seduikytės ir Rūtos Adamkavičiūtės darbai.

Tie piešiniai, dar tik pradiniai darbeliai, bet rodo neabejotiną talentą. Linkime abiems panelėms tobulinti Dievo duotą gabumą ir atsiekti pačias viršūnes. **Atstovė**



Let your entire home say

MERRY CHRISTMAS

For young and old, half the fun of the holiday season is in decorating the house, inside and out, to provide a gala holiday atmosphere. Typical of the cleverness and artistry that homemakers have applied to this delightful task are those ideas listed below. Try some of them yourself!

Scented, colorful evergreens lend cheer all over the house. Make **SWAGS** swags from branches 12 to 30 inches long. Lay several of the longer branches, stems together and parallel, on the table. Then place two or three smaller branches over them, with the stems running in the opposite direction so that the foliage at the top covers the stumps of the lower branches. Wrap them firmly together with fine wire and tie with a big bow of red ribbon (plastic for exterior use). Sprays then may be garnished with big red apples, pine cones and/or tree ornaments. Attach a wire loop to the back for hanging.

Secure thorny, leafless branches about 18 inches in height. **GUM DROP TREES** At a paint or hardware store buy liquid glue, white poster color and a few ounces of silver metallics ("flitter" to the trade). Mix poster color and glue half and half and paint the branches quickly. Do one tree at a time. While it is still wet, lay it on a newspaper and sprinkle flitter liberally over the surface; metallics will stick to the branch. Shake off excess and allow to dry. Stand upright in a tin can, packing with gravel or plaster of Paris for weight and stability. Stick multi-colored gum drops on each thorn and finish by winding the can base with colored metallic paper. A real conversation piece!

Little Christmas trees to place on the mantel or here **TRIM A** and there around the house can be trimmed with most **LITTLE TREE** everything. The more unusual your substitute for conventional ornaments, the better. Use buttons, bows and discarded jewelry. Make your own pin wheels, fans, butterflies and cones from metallic wrapping paper. Use colored cellophane straws, artificial flowers or shiny hardware.

YULE CUSTOMS IN LITHUANIA

In Lithuania the Christmas eve tablecloth rests on hay. In the center, over the cloth, is a small cross made of straw. Twelve separate food dishes are served to symbolize Christ's twelve apostles. Members of the family serve wafers to each other, which have been blessed in the church. Later, the older members of the family go to midnight Mass. On Christmas day the man of the house places three crosses on his front door. Their greeting to guests is "Hail, Jesus is born".

The Christmas tree ornaments are made of beautiful, golden straw, and many conventional figures are fashioned with the straw. In our country, Lithuanian-born citizens and their descendants who carry on this interesting custom of their old country, use soda sippers instead of straw.

PLAIN AND FANCY

Vicky Leone

Christmas has been the occasion for merry feasting since the day the early church ordered its monks to "gather for a festive meal in the excellent company of the brethren on Christmas Day".

So, on with the green felt tablecloth, to set a pretty stage for this special, holiday feast!

Start off with a light but hot refresher of "Christmas Consomme" made from canned tomato madrilene seasoned with California Sherry wine and instant minced onion garnished with pretty green slices of avocado.

For the star attraction, try a juicy tender, done-to-a-turn roast of beef. It looks its handsome best with golden cling peach halves filled with a "Holiday Waldorf Salad". The divided silver dish holds golden oven-browned potatoes and luscious creamed Blue Lake green beans in a tangy Parmesan cheese and dill sauce — called "Company Green Beans".

And, of course, there are hot rolls and chilled relishes — big shiny black olives and bright colored spiced crab apples.

Dessert time — take your choice of "Christmas Jubilee Eggnog Mold" — a jewel in itself with its pretty cherry almond sauce — or choose some Christmas cookies from Santa's sleigh.

Christmas Consomme

- 3 (13-ounce) cans tomato madrilene
- 1½ teaspoons instant minced onion
- or 1 tablespoon finely-chopped raw onion
- 1/3 cup California Sherry wine

Combine tomato madrilene and instant minced onion; heat to simmering. Add wine and pour into serving cups. Garnish each with two slices of avocado.

Makes 5½ cups (6 to 8 servings).

Holiday Waldorf Salad

- 2 medium-sized red apples
- 1 (3-ounce) package cream cheese
- 1/3 cup finely-chopped celery
- 1/3 cup chopped walnuts
- 1/3 cup mayonnaise
- 1 tablespoon lemon juice
- 1 teaspoon prepared horseradish
- 1 (No. 2½) can cling peach halves

Core and dice unpared apples. Cut cheese into small cubes. Combine apples, cheese, celery and walnuts. Blend mayonnaise, lemon juice and horseradish; pour over apple mixture, and toss very lightly to blend. Serve in drained cling peach halves. Use as garnish around roast or as salad on bed of salad greens.

Makes 6 to 8 servings.

Company Green Beans

- 2 (No. 303) cans asparagus-style
Blue Lake green beans
- 1½ cups medium white sauce
- 1/3 cup grated Parmesan cheese
- ½ teaspoon salt
- ½ teaspoon Worcestershire sauce
- 1/4 teaspoon dried dill weed

Heat beans in own liquor. Combine all remaining ingredients and heat thoroughly. Drain beans, and combine with sauce.

Makes about 8 servings.

Christmas Jubilee Eggnog Mold

- Mold:**
- 1½ cups commercially prepared eggnog
 - 1 envelope plain gelatin
 - 1/3 cup cold water
 - 1/8 teaspoon salt
 - 2 tablespoons brandy (optional)
 - 1 teaspoon vanilla
 - 1 cup whipping cream
 - 1/3 cup chopped or ready-diced almonds

(continued on page 19)



Holiday fare for happy families

Genevieve Watkins Kaneb

ADDRESS BEFORE THE WORLD UNION OF CATHOLIC WOMEN'S ORGANIZATIONS, HELD SEPT. 29 TO OCT. 4, ROME, ITALY

Your Holiness, Reverend Fathers, Members of the World Union of Catholic Women's Organizations:

From the thirteenth century under Mindaugas when Lithuania became a Catholic nation, her people have withstood centuries of repeated barbaric invasions by ungodly hordes who despoiled land, enslaved the body, tainted mind, and held in shackles an indigenously nationalistic group whose culture and mores have survived under the plow in farms and fields, in Feast Day family gatherings and in the Church which has always been the heart of life. Lithuania has remained an unfettered race. Ten million people today within whose veins courses blood which still repels subjugation are classified by virtue of time into three strata:

First there are those who had to make a new life under pre-World

War I dictates wherein education was obliterated except under Russian texts. This group migrated to other continents at great hardship, taking from the homeland thousands of healthy young men without benefit of education in order to escape conscription under despotism. These are the first emigrants whose determination, love of land and Christ, built hundreds of churches, Catholic schools, Convents, educated large families of children, preserved their language, culture and folklore, and assisted from hardearned savings their brothers and sisters in the homeland. Great credit is due to the first Lithuanian Americans. Numerous institutions have been built in Lithuania by the 7 million people who have been strewn throughout the world. They not only adjusted to a new mode of life, but retained

(continued)

Cherry

Sauce:

- 1 (No. 2½) can dark sweet cherries
- 1 (10-ounce) jar currant jelly
- ¼ cup brandy
- ⅓ cup roasted blanched almond halves

Mold: Allow eggnog to come to room temperature. Soften gelatin in cold water; dissolve over hot water. Gradually stir into eggnog. Blend in salt, brandy and vanilla. Chill until slightly thickened. Whip cream. Fold cream and almonds into eggnog mixture. Turn into 1-quart mold*. Chill until firm. Unmold and serve with Cherry Sauce.

Serves 6 to 8.

Cherry Sauce: Drain and pit cherries. Heat jelly to melt; combine with all remaining ingredients. Chill.

*For 5 cup star-shaped mold, double recipe; this fills star mold and makes about 3 small individual molds.

their ethnic principles and indigenous morality.

The second group, of which I am one, is the generation of Americans who are proud to keep faith with their forebears. Most are bilingual; thousands send their children to Lithuanian Catholic schools in order to extend to another generation the beauty of a language, ancient and difficult, the spirit and the national pride of a nation which is suffering cruelly under bolshevism.

The third group is the so-called "displaced person" who by God's fortune avoided death or Siberia. This group, absorbed in many countries, will never relent in the fight against communism because it has suffered the unscrupulous invasion first-hand.

Before World War II Lithuania had a structure of democracy which was exemplary. Mothers had children without fear. Education was open to all. Women enjoyed equal rights to hold office, political, educational and civil. They were given all benefits as well as the privilege of voting. They enjoyed the cultural benefits of organizations. The group which I represent had over 100,000 members in free Lithuania. They maintained girls' schools, published four newspapers, several libraries of books on child care, education, family problems, and home life. They arranged Catholic conferences, retreats, song festivals and olympic events.

With the advent of Communism in 1940 all Catholic institutions were closed, buildings were commandeered and the wealth confiscated. As for Catholic Action, there was not even a soul who dared to

practice it, not only overtly, but even in the privacy of the home for children were indoctrinated to spy on their own parents. There stands today in Moscow a statue of a lad who betrayed his family. They met death though his infamy.

Today, outside the iron curtain Lithuanian women in the United States, Canada, England, Scotland, West Germany, Australia, Argentina, Brazil, Uruguay and Columbia are re-kindling that spirit which was ruthlessly plucked from within their very hearts. Theirs has been a difficult life: to leave all that has been dear and close, to worry about those left behind, and to carry on in a strange world undaunted.

For all the women of the world, the souls behind an unnatural, vicious curtain, I beg Your prayers and extend a hand of courage for motherhood is the universal problem and solution of mankind, life's adjustment to situations through every cycle of frustration. Nature reaches out to teach each new cycle of life by destroying a part of each present... yet each destroyed present yields itself a stronger foundation for the future. It is the mother who must explain the past through the terms of the misunderstood present and show that the elemental beauty of truth will outlive changes of environment, age, and personality itself. There is no permanent destruction of beliefs. Even displaced from the known background, separated from the mores that are as close as her own heart, she will yet preserve them for her children by the very solidity and strengths of her own conduct and faith. Wherever she goes,

she will carry the indestructible beauty of the past and mold it into a strong present, and her children, believing as she does, because she is the closest and most effective force within their lives, will carry forward that same faith and bury it, unknowingly, within their very hearts.

Just as each apparently disappearing wave is swallowed in the surge of the following, the total outcome is a surge of eternal, indestructible solidity. So, each Mother's faith in one small atom of eternity's faith and each tiny part of her courage joins with the other millions to become a sudden greatness. Her teaching is in her being and loving. As she is, so her children will be, integrating the faith and beauty of the past that has lived and grown not only through generations, but through the very ages themselves.

So each Lithuanian mother becomes an American Mother and her allegiance to her new country is more strong and more beautiful because it has been mellowed

through its contact with sorrow, with beauty, and with faith that is the eternal language of motherhood through the ages, the languages, and the nationalities.

Thus, as the mother lives for her children, she also lives in her children, and she reaches toward the interests of her new country with perhaps a little hidden bitterness that it has now become all that she has, but she hides this ache from her children and teaches them to hold out their hands eagerly to the newness that is theirs. Knowing that her children will build upon her attitude, she leads them forward into the new present, merging herself into all that is new and good for them until she finds not suddenly, but slowly, that the sadness of the past has gradually become the goodness of the present, and the solid hope of the future.

(Editor's note: Mrs. Kaneb, retiring II Vice-Pres. of the National Board, Honorary Member, and member of Chapter 5, Worcester, Mass., attended the Congress, representing our organization.)

Personal Notes

ANTONIA M. WACKELL (Chapter 69, Worcester, Mass.) was chairman of the Eighth Fall Assembly sponsored by the Guild of Our Lady of Providence, Aid Society to St. Vincent Hospital. The Assembly was held at the Worcester Memorial Auditorium, October 29th.

Rise Stevens of the Metropolitan Opera Co. was this year's guest soloist. Among her selections were the works of such famous composers as Handel, Mozart, Strauss and excerpts from "Carmen", which she does exceptionally well.

Last year's proceeds amounted to \$10,000 with Montavani flying in from England to conduct the orchestra. The proceeds of the Fall Assembly will be used to help the Social Service Department, in assisting the sick.

Mrs. Wackell has been active in our organization for many years, serving not only in various offices in her own chapter, but on the National Board as well. She has been a regular contributor to our magazine, and is a Honorary Member.

THREE GIFTS

ANTONIA M. WACKELL

*A gift of gold, frankincense and myrrh —
 What strange gifts to bring to a newborn Child.
 Our choice would be — embroidered robes,
 A silken-soft and downy bed,
 And fleecy covers to keep Him warm.
 Yet, the three Wise Men were learned men,
 So why did they bring such gifts to Him?*

*They chose instead — a vessel of myrrh,
 A box of gold an urn of frankincense;
 And placed their gifts with the shepherd's gifts
 Beside the Infant's bed of straw,
 In the dreary stable behind the inn
 Where Mary's little Son was born.
 But why did they bring such gifts to Him?*

*The Star in the East had led them to the Child
 Where shepherds from the surrounding fields,
 And humble folk from neighboring towns
 Had gathered to worship and adore the Child.
 But the Star could not tell them what to bring
 The newborn Savior of the world.
 Then why did they bring such gifts to Him?*

*Melchior, Gaspar and Baltasar,
 Were men of science and astrology.
 God made the earth — was Melchior's thought,
 And the noble gold lies deep within its bosom.
 So a box of gold will be my gift
 Because, He who is born is the King.*

*The drops that ooz out of the sacred tree
 Is precious sap called frankincense.
 It sends to heaven a bright white flame
 And fills the shrines with its perfume.
 I shall bring frankincense — was Gaspar's thought,
 To the newborn Infant, for He is God.*

*While in another land, Baltasar thought:
 This is a solemn yet joyful day.
 So my gift to the Infant King will be
 A vessel of bitter myrrh from the balsam tree.
 Its fragrant oil will soothe and anoint
 The newborn Infant, for He is man.*

And that is why they brought such gifts to Him.

REPLIES TO OUR CONVENTION GREETINGS

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

September 10, 1957

Dear Mrs. Kase,

Thank you for your letter of August twenty-first to Mrs. Eisenhower, also signed by Mrs. Victoria Leone, in behalf of the American Lithuanian Roman Catholic Women's Alliance.

Mrs. Eisenhower has asked me to thank you for your thoughtfulness in expressing your greetings and good wishes for her health, and you may be sure that she shares your aspirations for the recognition of human rights and the establishment of a just and durable peace.

Sincerely,

Mary Jane McCaffree
Secretary to Mrs. Eisenhower

DEPARTMENT OF STATE

Committee on Banking and Currency
September 10, 1957

Dear Mrs. Kase:

After consideration at the White House, your telegram of August 21, 1957 to President Eisenhower, also signed by Mrs. Victoria Leone, in behalf of the American Lithuanian Roman Catholic Women's Alliance has been referred to the Department of State for reply. The President appreciates your expression of confidence in him and your prayers for his continued good health. Our Government is mindful of the enslavement of Lithuania

and continues to seek the peaceful liberation of the Baltic nations.

Sincerely yours,

For the Secretary of State:
Maurice S. Rice
Deputy Chief
Public Services Division

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

August 31, 1957

Dear Mrs. Kase:

I have been asked to thank you for your letter of August 20, 1957 to Secretary Dulles, also signed by Mrs. Victoria Leone, in behalf of the American Lithuanian R. C. Women's Alliance in which you expressed your appreciation to the Secretary for his efforts in the cause of freedom and independence for the enslaved Baltic nations. I can assure you of our Government's continued dedication to the peaceful liberation of these nations, and I again thank you for your interest in making the views of your organization available.

Sincerely yours,

John P. Meagher
Chief
Public Service Division

UNITED STATES SENATE
WASHINGTON

Dear Mrs. Kase:

Thank you for your kind letter of August 20 about my efforts to keep the spirit of freedom alive in the countries behind the iron curtain in Eastern Europe. I hope that eventually we shall be able to secure freedom and self-determination once more for these captive peoples.

With best wishes,
Faithfully,

..Paul H. Douglas



*May all of you enjoy the Holidays
with your loved ones around you! May
the blessings of the Christmas Spirit be yours!*